

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Λ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1802	Κυριακὴ Β' Νηστειῶν 31 Μαρτίου 2013 ἐσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ἐπάνοδος στὴν πίστι

«Διὰ πίστεως... ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκκλιναν ἀλλοτρίων» (Ἐβρ. 11,34)

Οἱ μέρες, οἱ μῆνες, τὰ χρόνια, οἱ αἰῶνες φεύγουν, ἀγαπητοί μου, μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς· φεύγουν καὶ δὲν ξαναγυρίζουν, σὰν τὰ ὀρμητικὰ ρεύματα τῶν ποταμῶν ποὺ δὲν ἐπιστρέφουν πλέον στὶς πηγές τους. Πῶς περνοῦν τὸ χρόνο τους οἱ ἄνθρωποι, ποιά εἶνε τὰ ἔργα τους; Για τοὺς περισσότερους ἀπὸ αὐτοὺς ἕνας Ὅμηρος θὰ ἔλεγε, ὅτι ἡ γῆ ἀναστενάζει κάτω ἀπὸ τὸ ἄχρηστο βάρος τους· οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε «*ἄχθη ἀρούρης*» (ποὺ σημαίνει «βάρη τῆς γῆς»). **Μικρά, ἀσήμαντα, μηδαμινὰ τὰ ἔργα** τους. Οἱ περισσότεροι ζοῦν μὲ τὸ πρόγραμμα μιᾶς ὑλιστικῆς ἀπολαυστικῆς ζωῆς, ζωῆς τῶν αἰσθήσεων, μὲ τὸ γνωστὸ ἐπικούρειο σύνθημα «*Φάγωμεν καὶ πίνωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν*» (Ἠσ. 22,13. Α' Κορ. 15,32).

Ἄλλὰ εὐλογητὸς ὁ Θεός! Κατὰ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου συμβαίνουν καὶ κάποια ἐξαιρετικὰ σπάνια γεγονότα, ποὺ ταραάζουν τὸ τέλμα τῆς ὑλιστικῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ξυπνοῦν τὰ πνεύματα ἀπὸ τὸ λήθαργο, κεντρίζουν συνειδήσεις, ἐπηρεάζουν τὴ ζωὴ τῶν ἀτόμων, τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· **γεγονότα ποὺ θεωροῦνται ὡς ὀρόσημα** καὶ ὡς ἀφετηρίες γιὰ τὴν ἐναρξὶ νέου τρόπου ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ μᾶς τοὺς νεώτερους Ἕλληνες ἕνα γεγονὸς ἐξαιρετικῆς σημασίας γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους εἶνε ἡ **ἐπανάστασι τοῦ 1821**, ποὺ ἡ ἐπέτειός της ὠρίστηκε νὰ συνεορτάζεται μὲ τὴ μεγάλη θρησκευτικὴ ἑορτὴ, τὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅταν στοὺς ναοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας ψάλλεται· «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν*». Τὴν σεβασμία αὐτὴ ἡμέρα καὶ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων εὐαγγελίζεται τὸ μήνυμα τῆς ἐθνικῆς του ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 ὄχι μόνον ἀπὸ Ἕλληνες ἱστορικοὺς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ξένους συγγραφεῖς χαρακτηρίσθηκε ὡς **τὸ μεγαλύτερο γεγονός τοῦ 19ου αἰῶνος**, ποὺ ἡ εὐεργετικὴ

του ἐπίδρασις ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ξεπέρασε τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπλώθηκε σὰν μία λάμψι, σὰν μία ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀκτινοβολία, καὶ φώτισε τὰ Βαλκάνια, τὴν Ἀνατολή, τὴν Εὐρώπη, ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὰ παραδείγματα ἀειμνήστων ἀνδρῶν, τῶν ἡρώων τοῦ 1821, εἶνε, ἀγαπητοί μου, δείγματα τῆς πίστεως τους· μιᾶς πίστεως ἡ ὁποία, θερμὴ ὡς «*κόκκος σινάπεως*» κατὰ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, εἶχε τὴ δύναμι νὰ μετακινή βουνὰ ἀπὸ ἐμπόδια (Ματθ. 17,20. βλ. καὶ Λουκ. 17,6), νὰ θαυματοουργῇ καὶ νὰ προκαλῇ τὸν παγκόσμιον θαυμασμό.

Ἐκτοτε διέρρευσαν δύο περίπου αἰῶνες. Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· ἡ πίστις, ὅχι ὁποιαδήποτε πίστις ἀλλὰ ἡ Ὁρθόδοξος πίστις, ἡ ὁποία σὰν ἥλιος θέρμαινε καὶ ζωογονοῦσε τὰ τέκνα ἐκεῖνα τῆς Ἐκκλησίας, **ἡ πίστις αὐτὴ διατηρεῖται σήμερα** μέσα στὴν ἐλεύθερη πατρίδα στὴ ζέσι καὶ τὴ θερμότητα ποὺ εἶχε κατὰ τὴν ἡρωικὴ ἐκείνη ἐποχὴ, ὅπως καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτὴν, τὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας; Μερικοί, ποὺ κρίνουν ἐπιπόλαια τὴ θρησκευτικὴ μας ζωὴ, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ πίστις στὶς ἡμέρες μας ἀκμάζει· καὶ μύριες ἀποδείξεις, λένε, ἀποτελοῦν τὰ θρησκευτικὰ περιοδικά, τὰ βιβλία, οἱ χιλιάδες νέοι καὶ νέες ποὺ συγκλονίζονται κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη...

Ἐμεῖς, χωρὶς νὰ εἴμαστε ἀπαισιόδοξοι, διαφωνοῦμε μὲ τὴν κρίσι αὐτὴ καὶ λέμε, ὅτι σήμερα στὴν πατρίδα μας **τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα περνάει κρίσι** ἄνευ προηγουμένου. Τὰ αἴτια; Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος ἡ λεπτομερῆς ἔρευνα τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἐνα μόνον ἐδῶ τονίζουμε· ὅτι ἡ πίστις τῶν μὲν λεγομένων θρησκευτικῶν ἀτόμων εἶνε χλιαρὴ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, τῶν δὲ ὑπολοίπων οἱ συνειδήσεις κυμαίνονται μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας. Θρησκευτικὴ κοινωνία μὲ ὄλο τὸ βάθος τῆς ἐννοίας στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει.

Αίσχροι βλάσφημοι τῶν θείων, στελέχη μασονικῶν στοῶν, κράχτες ἀπιστίας καὶ ἀθείας, ἀλειτούργητοι ἐκλέγονται ὡς βουλευταὶ μὲ τὶς ψήφους τῶν ὀρθοδόξων, γιὰ νὰ πλήξουν μὲ τὸ ἐγχειρίδιο τῆς ἐξουσίας τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Ποῦ εἶνε σήμερα τὸ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα τῶν ὀρθοδόξων τῶν παλαιότερων χρόνων, ποῦ ἔκαναν καὶ κυβερνήτες ἀδιάφορους νὰ σκέπτονται σοβαρὰ ἐπάνω στὰ προβλήματα τῆς πίστεως; Ἀλλοίμονο! Ἡ χλιαρότης καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ μας εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε, ἂν δὲν ληφθοῦν γενναῖα καὶ ριζοσπαστικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀναζωπύρωσι τῆς ἱερῆς φλόγας, τὸ ὄνομα τῆς Ὁρθοδοξίας στὶς ἡμέρες μας θὰ γίνῃ ὄνομα κενό, ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι θὰ καταντήσουν ἄνθη ἄοσμα καὶ ἄχρωμα, ποῦ δὲν θὰ μπορῇ ἓνας ξένος ἐπισκέπτης νὰ διακρίνῃ ἂν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνήκουν στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, μιὰ Ἐκκλησία ποῦ ἄλλοτε ἐπὶ τουρκοκαρτίας συγκροτοῦσε γνησία θρησκευτικὴ κοινωνία, ἀληθινὸ «*βασίλειον ἱεράτευμα*» (Ἐξ. 19,6 = Α' Πέτρ. 2,9), καὶ μὲ τὸ ἄδολο γάλα τῆς Ὁρθοδοξίας γαλούχησε κ' ἐξέθρεψε γενεὲς γενεῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων.

Φόβος συνέχει τὴν καρδιά μας καὶ ἀγωνία, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξία, ποῦ ἐπὶ αἰῶνες διατηρήθηκε στὸ ὀρθόδοξο ἔθνος μας, τὸν τελευταῖο καιρὸ ὑπονομεύεται ἀπὸ ποικίλους ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς κι ὅτι **ἔθνος μας συνεχῶς ἀποχρωματίζεται** ἀπὸ τὸ ἔντονο καὶ χαρακτηριστικὸ χρῶμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐὰν –μὲ ἀναζωπύρωσι τοῦ χαρίσματος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ποῦ φέρουμε μέσα μας– δὲν συντελεσθῇ ἀφύπνισι τῶν συνειδησῶν μας, ὑπάρχει φόβος μιὰ μέρα οἱ Ἕλληνες νὰ εἶνε καὶ παπικοὶ καὶ προτεστάντες καὶ χιλιασταὶ καὶ ὀπαδοὶ ποικίλων αἱρέσεων καὶ δοξασιῶν, καὶ μόνο ὀρθόδοξοι νὰ μὴν εἶνε· ὑπάρχει φόβος ἢ λυχνία τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ μετακινηθῇ ἀπὸ τὸν τόπο μας καὶ νὰ πάῃ στὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς. Καὶ τότε σκοτάδι θὰ καλύψῃ τὴν ἀγαπητὴ μας πατρίδα. Τότε οἱ λόγοι, ποῦ εἶπε παλαιότερα ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὁ ἀείμνηστος βουλευτὴς τῶν Ἰονίων νήσων Ἰακωβάτος, θ' ἀποδειχθοῦν προφητικοί: «Ἄμα δύσση ἐν Ἑλλάδι ὁ ἥλιος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄλλο τι δὲν [ἀπο]μένομεν εἰμὴ ἀγέλη περιγραφομένη ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ λέγοντι: *“Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς”* (Ψαλμ. 103,20-21). Ἔτσι κ' ἐμεῖς, ἂν ἀπογυμνω-

θοῦμε ἀπ' τὴν Ὁρθόδοξία, ἀπομένουμε **μιὰ ἀγέλη κτηνῶν**, ποῦ ἡ φροντίδα τους πλέον δὲν θὰ εἶνε παρὰ γιὰ τὸ «*ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς*».

* * *

Ἀγαπητοί μου συμπατριῶται Ἕλληνες! Ὅσοι πιστεύετε ἀκράδαντα στὸν Κύριο, γίνετε θερμοὶ κήρυκες τῆς πολιτικῆς ποῦ προτείνει ὁ προφητικὸς λόγος. **Σύμμαχός μας κραταῖος νὰ εἶνε ὁ Θεός!** νὰ τὸ σύνθημά μας.

Ἄν ὑπῆρχε μία κυβέρνησι ποῦ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ χριστιανικά, ἓνα θὰ ἦταν τὸ κύριο μέλημά της· ἡ ἐπαναφορά, ἡ ἔνταξι τῆς Ἑλλάδος στὴ φωτεινὴ εὐθεία τροχιά τῆς **συμμαχίας μὲ τὸ Θεό**, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔχει ἀπομακρυνθῆ πάρα πολὺ καὶ γι' αὐτὸ πλανᾶται στὶς ἀβύσσους τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς ματαίας, τῆς σατανικῆς.

Ἑλλάδα, πατρίδα μας ἀγαπημένη! Ἄκουσε τὴ φωνὴ τῆς αἰωνιότητος. Πλησίασε καὶ πάλι τὸ Θεὸ τῶν πατέρων σου. Κήρυξε τριήμερη νηστεία καὶ κλάψε γιὰ τὰ πολλὰ ἀνομήματα τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων σου. Ἐξάλειψε ἀπὸ τοὺς δρόμους καὶ τὶς πλατεῖες κάθε ἀσχημία. Σβῆσε τὴν πυρκαϊὰ τῆς βλασφημίας. Τίμησε τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Πάταξε τὴν κλοπὴ, τὴν ἀρπαγὴ καὶ τὴν πλεονεξία. Ἀνακούφισε τὸν φτωχὸ λαό. Σφράγισε τὰ ποικίλα κέντρα τῆς διαφθορᾶς. Κάψε πορνικὲς ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Λάβε αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον τῆς γενοκτονίας, τοῦ φοβερωτέρου τούτου ἐγκλήματος ποῦ ἐνεργοῦν στοὺς κόλπους τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν μαῖες καὶ γιατροί, ποῦ καυχῶνται γιὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκτρώσεων. Ἄκουσε τὴ φωνὴ ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὄρος τοῦ μακαριστοῦ ἡγουμένου τῆς ἱ. μονῆς Ἁγίου Διονυσίου π. Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος, καὶ μὲ ἰδιαίτερο βιβλίον ποῦ ἐξέδωκε, κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἀπὸ τὴν παιδοκτονία. Ἀπαγόρευσε τὰ «*σίκερα*», τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, τὰ τυχερὰ παιχνίδια, τὰ ἵπποδρόμια, τὰ φεστιβάλ, τὶς κρουαζιέρες, τοὺς αἰσχροὺς χοροὺς, τοὺς εἰδωλολατρικοὺς καρναβάλους, τὰ αἰσχρὰ καλλιστεῖα, τὰ μεικτὰ λουτρά. **Ἑλλάδα, ἀγνίσου...** «*Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν*», φύγε ἀπ' τὸ κακὸ καὶ κάνε τὸ καλὸ (Ψαλμ. 33,15-36,27).

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες! Ὅταν ἐορτάζουμε ἐθνικὲς ἐπετεῖους, ἓνα εἶνε τὸ ἄριστο ποῦ ἔχουμε νὰ κάνουμε· **νὰ ἐπανέλθουμε** τὸ συντομώτερο στὴν πίστι τῶν πατέρων μας καὶ νὰ τὴν ζήσουμε μὲ συνέπεια σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀτομικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ζωῆς.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**